

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

2. ČERVNA 2024

Z obsahu:

O závisti a marnivosti

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 28. února 2024,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Marcellin

Josef Champagnat
Libor Rösner
- strana 4 -

Herold Ježíšova Srdce

S. Marie Pascalová
- strana 6 -

Láska a důvěra

- dvě křídla duše
Z poselství Božského
Srdce Ježíšova
sestry Consolatě Betrone
- strana 7 -

Historie úcty k Neposkvrněnému Srdci

Panny Marie
- strana 8 -

Kněz při slavení mše svaté

Kardinál Joachim Meisner
- strana 9 -

Neposkvrněné Srdce

Panny Marie
- strana 12 -

Heřman Josef (34)

Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

Pompeo Girolamo Batoni (1708-1787): Nejsvětější Srdce Ježíšovo

Herold Ježíšova Srdce

Svatá Gertruda (1256–1302)

Svatá Gertruda patří k největším německým mystičkám. Přišla do kláštera v Helftě v Sasku jako pětiletá a ve svých 25 letech měla první vidění Ježíše Krista. Od té doby žila až do své smrti v nejtěsnějším společenství se „svým“ Pánem. Je velkým poslem Ježíšova Srdce. Z její bytosti vyzařuje ryzí a radostné dětství a duchovní svoboda, která vždy dávala přednost službě bliženské lásky před stykem, který měla s Kristem jako jeho snoubenka.

V klášteře v Helftě byla její abatyší sv. Mechtilda, její vychovatelka. Inteligence a výmluvnost dítěte byly obdivuhodné: dychtivá po vědění, osvojila si Gertruda Písmo svaté, latinu, matematiku, hudbu a filozofii. Když se později v tomto klášteře stane benediktinkou, pracuje ve skriptoriu (pisárně) při opisování, překládání a ornamentální výzdobě knih, píše malá pojednání o Písmu svatém a meditace, které se dochovaly pod titulem „Duchovní cvičení“.

Ve věku 25 let ji přepadl neklid, který měl být počátkem jejího obrácení. Nestará se o filosofii více než o Boha? Dne 27. ledna 1281 se jí zjevuje Pán Ježíš. Fascinuje ji. Ale mezi NÍM a jí je vysoký ostnatý plot, který je odděluje. ON však ji pozvedá a přitiskne k sobě. Od té chvíle se od něho neodloučí. Činí rozhodnutí pro celý život. Celá její bytost se vášnivě vzpíná za jasm Bohočlověka. Její spiritualita je kristocentrická a zcela ponořená do plnosti Slova, které se stalo tělem. Vede ji k „zářící a zcela tiché Trojici“. Až do své smrti 17. listopadu 1302 žije světi ce ze vzpomínky na královskou tvář, která se přitiskla k jejímu obličejí. Z božských očí do ní pronikl oheň a naplnil celé její nitro. Bláznivá láska Boha, který se zamiloval do lidstva, ji přemohla.

Poznává samu sebe v Božím světle jako „zlé stvoření, nejnedůstojnější, nejnevědčejší a nejnedokonalejší, plné netrpělivosti a nedbalosti“. Svěřuje se Mechtildě, jež její otázky předkládá přímo Pánu: „Která vlastnost mladé řeholnice přitahuje takovou přemíru milosti? Proč se nedíváš na její chyby?“ Bůh dává Mechtildě osvětlení a učí nás tajemství: „To, co se na moji malé vyvolené

jeví jako chyby, jsou spíše velké pokroky její duše. Neboť lidská ubohost by vůbec nestála, aby zabezpečila působení mých milostí před víchrem ješitné chvály, kdyby nebyla skryta pod zdáním chyb.“ A jaká je to vlastnost, která jej přitahuje? „Nejvíce se mi na ní líbí svoboda srdce, protože nedovolí, aby její srdce přilnulo k něčemu, co by se se mnou přelo o první místo.“

Její vášně pro Syna člověka a pro duše ji učí, aby se cvičila ve „svobodě srdce“, v tom, co otcové nazývají stráží srdce. Když přijme Kristovy rány, obrátí se k ní Ježíš těmito podivuhodnými slovy: „Zde proudí spolu přívál všech tvých pocitů. Všechny tvoje rozkoše, naděje, radost, bolest, strach a osobní pocity mají být upevněny v mé lásce.“

Nikdy nechtěla stát mezi Bohem a tolika lidmi, kteří k ní přicházeli, aby prosili o radu. Její mimořádný bystrozrak, její schopnost rozhodování a její zjevně nadpřirozená citlivost přitahovaly. Stačilo jedno slovo, a Bůh ji osvětlil okamžitým poznáním.

Tato svoboda srdce ji chránila přede všemi introverzemi. Ustavičně přijímala, aby mohla ustavičně rozdávat. „Nacházím takovou radost v této duši, že často, když mě jiní lidé urážejí, spočinu na ní v pokoji a sešlu na ni úzkost srdce nebo tělesnou obtíž, kterou přijímá ve spojení s mým utrpěním tak vděčně, tak pokorně a tak trpěli-

Sv. Gertruda

vě, že ihned usmířen ušetřím mnohé.“ Když je roztržitá při modlitbě, pobouřena svými nedbalostmi se obrátí na svého Spasitele, který jí zjevuje, jak velice jej vnitřně zasahuje toto volání o pomoc: „Když je někdo postižen lidským pokušením a utíká se v pevné důvěře pod moji ochranu, pak patří k těm, o kterých mohu říct: Jedna je moje holubice, jako vyvolená z tisíců, která svým zrakem zraňuje mé Božské Srdce.“ Je to malá cesta důvěry: „Je to oko mé vyvolené, co zraňuje mé Srdce, je to naprostá důvěra. Musí věřit, že mám skutečně moc, moudrost a vůli stát jí po boku. Tato důvěra mě tak přemáhá, že se od ní nikdy nemohou odtrhnout.“ Gertruda namítá: „Ale tuto důvěru nemohou mít někteří již předem.“ Utěchylná odpověď: „Každý může svou malomyslnost do určité míry přemoci. A i když ne z celého srdce, může alespoň ústy říct, co říká Job: I kdybys mě usmrtil, budu přece v tebe doufat.“

Ale vlažnost a zvyk? Gertruda si stěžuje: „Kéž bych měla, Pane, takový žár, aby se moje duše ustavičně rozpalovala a tak roztažila, abych se do tebe mohla o to očistěnější přelít!“ Znovu odpověď: „Tvoje vůle je takový oheň.“ Tehdy pochopila, že pouhým hnutím vůle může dosáhnout skutečného tužeb, které mají za cíl Boha.

Když Gertruda těžce onemocněla, a to posedmé, řekl jí Pán: „Říkej mi, moje přítelkyně, že jsi nemocná z lásky ke mně.“ – „Můj milovaný“, odpověděla, „jak bych mohla já nehodná si dovolit něco takového říct!“ Pán: „Každý, kdo dobrovolně obětuje svou vůli snášet nějaké těžkosti kvůli mně, může se opravdu chlubit a s chloubou prohlašovat, že je nemocný z lásky ke mně, když je při svém strádání trpělivý a vydrží pohledem na mě... Moje slitovná láska je tím tak účinně pohnuta, že se cítím být násilím přinucen uzdravit ty, kteří mají rozbité srdce, to znamená ty, kteří žádají o mou milost dále oznamovat radostnou zvěst zajatým, to znamená oznamovat duším v očističi vykoupení.“ Žebrák o naši lásku je neschopný vydržet jedině mrknutí oka. On je Prostředník, který je ochoten obětí svých ran hojit bídu lidí.

Jednoho dne daruje Kristus Gertrudě své Srdce, aby „nedokonalosti svého života obrátilo k dobrému, aby tě udělalo pro mé oči dokonalou a příjemnou, protože jako je služebník stále připraven vyplnit vůli svého pá-

na, tak je ti mé Srdce k dispozici, aby v každé chvíli obracelo tvé nedbalosti k dobrému.“

Když jednou přijala Gertruda Kristovo Tělo, viděla svou duši jako strom, který zapouští své kořeny do rány Nejsvětějšího Srdce našeho Pána, a cítí, že tento strom čerpá z této požehnané rány obdivuhodnou mízu. Ta stoupá od kořenů do větví, listů a plodů, aby jim předala ctnosti božství a lidství Ježíše Krista.

Jednoho dne se jí její srdce při Eucharistii jeví jako vlažné. Pán jí říká: „*Ženich je vždy více vzrušen, když vidí šíji své nevěsty zbavenou všech ozdob, než když je ověšena drahocennými šperky. Má raději, když vidí její ruce ve svých, než když jsou ozdobeny drahocennými rukavicemi. Proto raději nacházím v tvé duši ctnost pokory než milost zbožnosti.*“

Gertruda učí mnoho o Eucharistii. Zdá se, že nikdo lépe neodhalil tuto symbiózu mezi nebem a zemí. Ze své nemocniční cely vidí, jak se spojují pozemská a nebeská liturgie, aby oslavovaly Nejsvětější Trojici. Svátá Mechtilda zapsala téměř všechna zjevení sv. Gertrudy s výjimkou druhého dílu, který nemocná mohla napsat sama. Takto vzniklé knize dává sám Ježíš titul „Herold božské lásky“: „*Knih, která je myšlena pro poslední časy, až lidské srdce tak vychladne, že už nebude schopné uvěřit na lásku.*“

Rukopis byl celá staletí zahrabán a ztracen. Roku 1536 se objevilo první vydání. To způsobilo, že sv. Terezie z Ávily, sv. František Saleský a mnozí jiní si ji zvolili za učitelku duchovního života. S četbou této knihy se pojí velká zaslíbení: „*Skrze ctnost mého božství každý, kdo tuto knihu čte k mé oslavě s pravou vírou, pokorou a milujícím poznáváním, aby v ní našel spásu pro svou duši, dosáhne odpuštění lehkých vin, milost duchovní útechy a pohotovost srdce, aby mohl přijmout více nebeských dober.*“

Tento zářící průlom úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, který pochází od Gertrudy a Mechtildy, přežil staletí až do dnešní doby. Gertruda byla vyvolena, aby pomohla všem, kteří ji chtějí o to prosit, dosáhnout obtížné, ale mír přinášející „*libertas cordis*“ – svobody srdce. Posiluje nás v lásce k Bohočlověku, který je vždy připraven přijít na pomoc naší bidě.

Zdroj: *Feu et Lumière*
Přeložil -lš- (Redakčně upraveno)

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, prameni všeho dobra, klaním se Ti, věřím v Tebe, doufám v Tebe, miluji Tě a lituji svých vin. Daruji Ti své ubohé srdce, učíš je pokorným, trpělivým a čistým, aby odpovídalo všem Tvým přáním.

Dej, dobrý Ježíši, abys žil ve mně a já v Tobě. Chraň mě v nebezpečích, potěšuj mě v těžkostech a trápeních. Chraň zdraví mého těla, požehnej všechny mé práce a dej mi milost svaté smrti.

Papež Benedikt XV., Breve 4. 12. 1915

Láska a důvěra - dvě křídla duše

Z poselství Božského Srdce Ježíšova
sestře Consolatě Betrone (1903-1946)

Moje milosrdenství objímá celý svět, protože jsem svou krev prolil za všechny lidi. Duše nebude odsouzena za množství svých hříchů, nýbrž za svou tvrdošijnost, s jakou odmítá přijmout mé odpuštění, a za svou vůli sama sebe zatratit. Pro kajícího lotra na kříži stačil jeden jediný úkon důvěry ke mně, aby v jediném okamžiku byly odpuštěny všechny jeho hříchy a on vstoupil ještě v den svého obrácení do ráje a stal se svatým!

Důvěřuj, a ještě jednou: důvěřuj mi, a věř slepě ve splnění mých zaslíbení, protože já nemám míru ani pro dobrotu, ani pro milosrdenství: nechci smrt hříšníka, ale jeho návrat k životu. Přísahaj mi, že věříš, že ráj je pro tebe vždy otevřen, ať už je stav tvé duše jakýkoliv.

Láska a důvěra jsou dvě křídla duše, jejichž pomocí má vzlétnout k nejvyšším vrcholům. Tvoje ubohost má hranice, ale moje Srdce je bez hranic. Jestliže si jednou provždy zapamatuješ, že jsem nepřišel pro spravedlivé, ale pro hříšníky, hned tomu porozumíš. Když se ti stane, že se dopustíš nějakých chyb, neupadej do smutku, ale přijď a vlož je ihned do mého Srdce; obnov ve velkém klidu své předsevzetí, že se budeš cvičit v opačné ctnosti. Tak se z tvých chyb stane krok vpřed. Duše plná klidu je jako pramen chladné čisté vody, kterou mohu uhasit svou žízní, kdykoliv chci.

Nenechej se nikdy ovládnout nekliďem, protože když se znepokojuješ, bude Nepřítel spokojen a odnese si své vítězství. Naopak úkon horoucí lásky dává tvé duši hodnotu a klid. Nepříkládej proto nedokonalostem, které tě přepadnou, žádný význam, protože pokorné a kající duši nemůže mé Srdce nic odeprít. Mysli stále na to, že tě miluji a že tě budu mi-

lovat nad všechno pomyšlení v každém okamžiku a při každé slabosti, která ti uklouzne. Nevěř tomu, že by tvé nevěrnosti mohly vést k tomu, že já bych nesplnil svá zaslíbení. Tim bys mě udeřila do středu mého Srdce.

Nepřítel bude dělat všechno pro to, aby otrásl tvou slepou důvěrou ke mně. Nikdy nezapomínej, že já jsem dobrotivý a milosrdný a že právě to mě těší. Vnikni do mého Srdce, ponoř se do mé lásky a nedovol nikdy Nepříteli, aby se vloudil do tvé duše myšlenkami nedůvěry, nikdy!

Kdybys věděla, jakou radost mi připravuješ, jakou z toho čerpám útěchu, že mi důvěruješ i uprostřed temnoty smrti, a jakou radost mi darují tvá slova: „Ježíši, odevzdávám se ti, věřím tvé lásce ke mně a důvěřuji ti.“

Tvé srdce náleží mně. Co očekávám od svého stvoření kromě jeho srdce? Vyprošuj pro ubohé hříšné lidstvo odpuštění; vyprošuj, aby mé milosrdenství triumfovalo, a vyprošuj především, aby oheň mé božské lásky sestoupil, oheň, který jako nové Letnice očistí lidstvo od jeho strašné hříšnosti. Jenom božská láska umí změnit odpadlíka od víry v apoštola, zablácenou lilii v neposkvrněnou, pro hřích odporného hříšníka v triumf svého milosrdenství! Vyprošuj ode mne lásku, vyprošuj vítězství mé lásky v tobě a ve všech lidech, kteří žijí a kteří budou žít do konce světa. Připravuj svou ustavičnou modlitbou vítězství mého Srdce a mé lásky na světě. Vypravuj malým duším o mé nevýslovné vlídnosti, zvěstuj světu, jak jsem dobrý a mateřský a že za to nežádám od svých tvorů nic než jen lásku. Miluj mě za všechny a připrav svou modlitbou a svou obětí svět na příchod mé lásky.

Zdroj: *Archiv Světla*

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

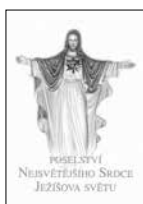

NAŠE SVĚTLA • ČTENÍ ZE ŽIVOTŮ SVATÝCH

Sestavil Rudolf Schikora CSsR. • Ilustrovali Arnošt Hrabal a Jan Obsil

Reprint vydání z roku 1947 (vydal Exerciční dům ve Frýdku). Oblíbené životopisy světců a světic na každý den v roce.

Sypták • Váz., 152x216 mm, 840 stran, 990 Kč

POSELSTVÍ NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA SVĚTU

Kolektiv dle pramenů

Služebnice Boží sestra Josefa Menéndez měla v minulém století podobná zjevení jako v 17. století sv. Markéta Marie Alacoque. V poselství, které Spasitel sdělil sestře Josefě, je osvětlena hodnota životodárného spojení s Kristem. Ten jí ukázal, co může učinit láska z nejnepatrnějších skutků, když se spojí s ním a jeho zásluhami. Kniha obsahuje nejen poselství, ale také životopis Josefy Menéndez. Vyšlo s církevním schválením.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • Dotisk třetího vydání Brož., A5, 104 stran, 82 Kč

MODLITEBNÍ KNÍŽKY

MODLITBY ZA UMÍRAJÍCÍ A ZEMŘELÉ

Vojtěch Kodet (ed.) • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

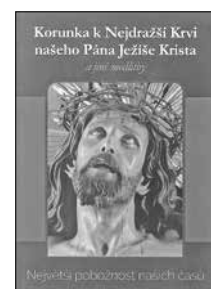
Umírání a smrt našich blízkých patří ke zlomovým okamžikům našich životů. Jak v tu chvíli překonat bezradné mlčení? Kde najít vhodná slova? Kniha modliteb za umírající a zemřelé, vybraných Vojtěchem Kodetem, může pomoci těm, kdo umírají, i těm, kdo je doprovázejí, přijmout přirozenou úzkost ze smrti – s nadějí na život v nebi. Ten, který vstal z mrtvých, totiž svou smrtí přemohl i naši smrt. Smrt nemá poslední slovo. Právě ty, které jsme milovali, je důležité provázet modlitbou, láskou, odpuštěním i prosbou za odpuštění, když se s nimi na tomto světě loučíme. Některé modlitby za zemřelé můžeme použít při každodenní modlitbě, v době zármutku nebo při návštěvě hřbitova, zvláště okolo Dušiček. Modlit se je můžou jednotlivci, rodiny i menší společenství.

Sypták • Brož., A6, 40 stran, 49 Kč

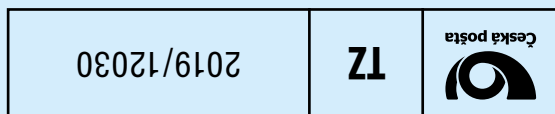
KORUNKA K NEJDRAŽŠÍ KRVI NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA

Modlitbu korunky k Nejdražší Krvi Kristově sestavil italský kněz a pozdější biskup Francesco Albertini (1770–1819), který spolu se sv. Kašparem de Bufalo založil kongregaci Misionářů Nejdražší Krve (CPPS). Prostřednictvím modlitební korunky toužil šířit a prohlubovat úctu ke Kristovu utrpení a zvláště jeho krvi, jež Pán prolil pro spásu světa. Modlitbu proto složil ze sedmi tajemství, která věnoval událostem, při nichž Pán proléval svou krev (když byl tělesně obřezán, když se modlil v Getsemanech, když byl bičován, když byl trním korunován, když kráčel cestou křížovou, když byl ukřižován a když mu voják probodl bok).

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.